

լեզուի աղաւաղոթեաց եւ անկանոնոթեաց։ Ասով միանգանցից վստահ ենք թէ հեղինակն աւելի եւս մոտպիր կը լայ ու ի փոյշ ու խնամ կը տանի իր ընդարձակ քերականոթեանը, զօր ըստ կարի շրջ ի լոյս պիտի ընծայէ։ Կը մատ-թենք յաղողաթիւն եւ քաջալիոթիւն։

Հ. Յ. ԹՈՒԻԽԿՈՎԻՆ

Է Պ Գ Բ Ե Ց Ա Խ Ա Կ

Ազգին նշանաւոր Ազգուականներէն Պերճա-պատի Ա. Խ. Զոնդ Ասով իւր Ա. Հայուս Խե-նակալի Աւարիոյ Փանկիկոս - Յավել Ա. Կոյ-սեր կողմէն յատակ Ազգուականոթեան արդիուսու-պատուեցլ, եւ այլեւայլ առիթներով ասպետա-կան բարձր կարգերու շքանշաներով զարգաբեալ, մերժին որերս ի մոյրաբազրու Փիննա գտնուելուն կը բաժանը իւր Հաստակութեան եւ խորու երափ-տագիտութեան ցցյերի անձամբ իւր Ա. Հայուսին առքի գնել, որով անցեալ Կոյ. ամսոյ 23ին առա-օտք նորին կոյսերակա Ա. Հայուսութեան ներ-կոյանալու պատին ունեցաւ։ Բաւական երկար գեղեցիկ ճառով իւր նորհակարութիւնը յայտնեց կայսրմէ իւր անձին առատաձեռնուած այնչափ պատուաբեր շնորհց համար, եւ իւր գործառնու-թեանց ասպարիցն նկատմամբ տեղէկաթիւն առա-ւու Ա. Հ. Կայսրն երեք երեք խօսք կ'ընդհատեր սիրալիք քաջալիքական պատասխանով մը կամ հարցարմէ մը։ Ասպետը պատամասոր պատասխա-նով ինքնանցնելն ետև՝ թէ իւր ճճնապալցր է Պոտոքվին։ Սուլավար քաջալուն է, իւր յԱրեւելուն եւ մանաւանդ ի Կոստանդնուպոլիս վարժա բաշ-մանայ յարանեւ գործունեսութիւն կ'իշխանէն, եւ թէ Հիմնա առաւետական աղլիքից գործեած քայլուած՝ մանրտափական, Հայուննակիրական եւ գիտական ասպարիզի մըս կ'ըստի. եւ թէ այս պատճառաւ շատ Մշնկերութեաց դլուի կամ անդամ ընթրաւած է։ Կոհն վէ Հայուսաւութիւնն իւր գոհութիւնն յայտնելն է զհայրից Առ-պետն յորդորելն վերէ օր իւր Հայուննակիրական գործերը շարունակէ յօդուա Կ. Պոլոյ Աւարիա-կան գողթականոթեան, հանցան ունկնդրու-թիւնը այս նշանաւոր խօսքերով փակել։ Ա. Ե. Ես ի նշան կյանքարական գոհութեան ահա բարեկա-մարար ձեռքու կու տամ Ձեզին։

Ասպետն թռնդ այժմ Պատճառաւու է Կ. Պոլոյ Աւարիացոց Հերպատուական Հասու-րակութեան, Անգամ վաճառականոթեան սենեկին, Դատուար յօսմաննան խառն ատենի, եւ Աւարիական գործակալ ի առաջութեան մերա-շնորհի, Պատճեալ է Աւարիական պետու-թիւնն Փրանկ. Յավեկինն շքանշանով եւ եր-կամի թագի ասպետութեան երրորդ կարդի շքանշանաւ։



Ա Ր Ա Բ Ե Ս Պ Ե Ր Ա Կ Ա Խ

Ր Ժ Կ Ա Կ Ա Խ

Ի Ն Ե Գ Ի Ռ Ա Խ Ն Ե Տ Ր Ա Խ Ի Ռ Ա Խ



այ դառն հարկաւորու-
թիւն մը, որով
հարկ է որ երկրիս
վրայ ցաւ մ'ան-
րութելի եղանա-
կաւ մեր գոյու-
թեան հետ կա-
պուած մայ: Արդ
հրամաֆ շնորհակալ
պէսք ենք ըլլալ Ամենազօրին որ այնպիսի նիւթ
մը գոյացուցած է, որ միւս ամէն նիւթերէն ա-
ւելի այս ցաւոյն խայթը կը բեկանէ. — այս
նիւթու է բնասին (տօրինում): Ի՞նչ կ'ըլլային
հանապազօր այնամի հապարաւոր հիւանդը, ի՞նչ՝
սէթչեկ առանց այս երկնից պարգելին: Ո՞րչափ
բազմաթիւ հիւանդութիւնն կը մային անբու-
ժելի, որչափ ցաւեր երկար տանը չէին մեղմա-
նար առանց այս բարեկամին՝ ստիպէն հարկաւ-
որութեան ժամանակ, եւ միխմարչնեն՝ երկարա-
աւել եւ անբուժելի հիւանդութեանը մէջ: Սա-
կայն երանի թէ իւր ազգեցութիւնը միշտ մի իւ-
նոց ըլլար, եւ ոչ ԱՌ Երկարաւուել գործածու-
թեամբ յաշախագոյնա չար հետեւութիւն եւ
արդինք յառաջ բերեր: Բնափինին կամիշնե-
րու թիւն, որ ի սկզբան անդ այնպէն յաջող ար-
դինք կ'ունենար, յընթաց ժամանակաց ալնոյն
կներապով չաղգեր, այն ատեն միշտ պէսք է մե-
ծաբացն քանակութեամբ առնուլ: Սակայն այս
գէպին մէջ մարտութիւնը կը կրէ, ափորմակը
կ'անհետանայ, աղեաց գործունեութիւնը կը
դադրի, ստամբուն ալ բան մը չի հանդորժեար,
գլուխն այնպիս կը եանդանայ իրը թէ արբեցու-